

РЕШЕНИЕ

№ 24174

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 30.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **8943** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от И. К. Л., против Решение№ РВТ24-ОИ-94-17/3/22.08.2024г., издадено от секретар на район „В.“-Столична община.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно издадено, в нарушение на материалноправните разпоредби. Претендират се разноси по чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата.

Ответникът – секретар на район „В.“-Столична община, в съпроводителното писмо, с което е изпратена административната преписка изразява становище за неоснователност на оспорването и моли съда да се произнесе с решение, с което да го отхвърли. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл.168 АПК, прие за установено следното:

Със заявление рег.№ РВТ24-ОИ94-17/12.08.2024г., оспорващата страна е поискала достъп до обществена информация, относно :

1. Създадени ли са или не техническо задание за план на новообразуваните имоти и помощен план за м.П. и П.,[жк], описани към протоколи от комисия от 21.06.2001г.,

10.05.2016г., 20.06.2016г., 27.06.2016г., 12.09.2016г., както и удостоверение по чл.13, ал.5 от ППСЗПП изх.№ РВТ16-ГР94-1678-1/25.03.2016г., издадено от гл.архитект на район „В.“-СО и Заповед № РВТ16-РД-09-28/04.02.2016г., издадена от мета на район „В.“-СО, от които се установява, че за имотите попадащи под разпоредбите на §4 П. на ЗСПЗЗ има изготвено техническо задание за изработване на ПНИ;

2. В случай на потвърждение на факта, че са създадени техническо задание за ПНИ и помощен план за м.П. и м.П., кв.Д., да се представи информация относно :

- Къде се съхранява техническото задание на ПНИ и помощен план; Кой е отговорният административен орган да ги съхранява;
- По възлагане на кой административен орган са били изготвени и създадени техническото задание и помощния план;
- Копие от съответната заповед, решение или разпореждане за възлагане;
- кой е изпълнителят на проекта, респ.копие от договора за възлагане.

С оспореното решение, ответникът е отговорил, че по т.1 не са създавани технически задания и ПНИ за местностите. По т.2 е разяснено, че за м.П. районната администрация разполага с ксерокопие на техническо задание със схема на територията по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, изготвен от „ГИС София“ ЕООД, неподписано от кмета на Столична община и областен управител Област С.; За м.П. разполага с ксерокопие та схема на зона по §4 от ПЗР на ЗСПЗЗ от 26.03.2088г., изготвена от „ГИС София“ ЕООД; по отношение на Заповед № РВТ16-РД-09-28/04.02.2016г., издадена от мета на район „В.“-СО е посочена, че техническото задание за изработване на помощен план и ПНИ също се отнася за територията на[жк], м.“Д.-разширение юг и м.“М. кория“ и се съхранява в отдел УТКР: техническо задание одобрено от кмета на района, карта на територията за помощен кадастрален план и възлагателно писмо-копия.

В останалата част, по т.2.1.2 т.2.2 и т.2.2.1 е отговорено, че районната администрация не разполага с исканата информация, а по т.2 и т.2.1 е представена наличната под формата на ксерокопия.

Предвид така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите прави изводи :

Жалбата е депозирана е подадена в срок, от лице имащо правен интерес да оспорва, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което съдът я приема за процесуално ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА при следните съображения:

Решението е издадено от компетентен орган и в предвидената в закона форма. Общественият отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган като спор по този въпрос между страните няма.

При издаването му са спазени изискванията за форма по смисъла на чл.59, ал.2 във вр. ал.3 АПК и специалната разпоредба на чл.28, ал.2 ЗДОИ, съответно са спазени изискванията за форма, включваща мотиви и следващ се от тях диспозитив.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на

защита на оспорващия и да са препятствали възможността му адекватно да я организира и които да са основания за отмяната на акта по смисъла на чл.146, т.3 от АПК. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание

Оспорваната заповед е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.

Между страните не се спори, че ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3 от същия закон. Заявлението е направено от лице по чл.4, ал.1 ЗДОИ.

Предмет на заявлението може да бъде обществена информация, която по определението на чл.9 от ЗДОИ е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации - официална или служебна по своя характер. Следователно, за да се проведе успешно процедурата по предоставяне на търсената информация от заявителя, заявлението трябва да е адресирано или препратено до задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ, информацията да отговаря на понятието, регламентирано с разпоредбата на чл. 9, ал.1 от закона и фактически да се намира при административния орган. В срока по чл.28 ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени дали са визирани в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя.

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до обществено значима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, същият закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. В настоящия случай зам.- кметът има качеството на задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като е оторизиран да разглежда заявления за достъп до обществена информация, касаеща данни относими към поверените му структури в СО и съответно да постановява решения за предоставяне или отказ за предоставяне на търсената информация. С оглед изложеното, оспореното решение е издадено в съответствие с административно – производствените правила и не са налице основания за отмяната му съобразно чл. 146, т. 1- 3 от АПК. При извършена проверка за спазване на материалния закон при издаване на процесното решение, настоящият състав взе предвид следното:

Съгласно легалното определение в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, „обществена информация” по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти, като според цитираното определение, в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект.

Обществената информация е два вида: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 от ЗДОИ) и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 от ЗДОИ).

С оглед гореизложеното, съдът намира, че исканите от жалбоподателя данни имат характера на служебна информация по смис. на чл. 11 от ЗДОИ, тъй като същите са свързани с осъществяваната от страна на органа дейност.

За да се предостави достъп до посочената информация, то същата следва да е налична, т.е. вече създадена, респективно съхранявана на хартиен, електронен или друг носител, а не да се създава по повод направено искане. Гарантираното право на достъп до обществена информация се ограничава до съществуващите документи. Задължените субекти нямат задължение да създават такива, за да удовлетворят заявления за достъп до информация. Съдът намира, че предоставяне на исканата информация по посочения начин в заявлението противоречи на чл. 2 от ЗДОИ, тъй като същата явно не е налична по начина по който е заявена, респ. не следва да бъде изготвяна за нуждите на административното производство. Както се спомена с оспореното решение административния орган е препратил към съответните линкове, от където заявителят да се запознае с исканата информация. Достъп до искана обществена информация е допустим и основателен само в случаите, когато тази информация е налична, каквато е константната съдебна практика. Това е напълно оправдано и в съответствие с буквата и духа на закона, понеже в противен случай задължените по закон субекти биха се оказали в положение да обслужват частни интереси като създават информация по всяко заявление, подавано от физически и юридически лица.

За пълнота съдът ще отбележи, че в действителност изготвянето на техническо задание и въз основа на него и план на новообразуваните имоти е задължително законово изискване по ЗПСЗЗ и ППЗСПЗЗ, но неизпълнението му не може да доведе до ангажиране на отговорността на задължените за това лица, но не и до незаконосъобразност на постановения административен акт.

Въз основа на горното, съдът приема, че жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 от АПК, оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски в размер на 100лв. за юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 78, ал.6 от ГПК във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно поискани до приключване на устните състезания.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата от И. К. Л., против Решение№ РВТ24-ОИ-94-17/3/22.08.2024г., издадено от секретар на район „В.“-Столична община.

ОСЪЖДА „И. К. Л., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата от 100лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл.138 от АПК.

СЪДИЯ :